

Gotovo je vsakemu človeku bolj všeč tam, kjer nosijo otroci obleko čedno zašito. Res gleda iz take obleke dostikrat revščina, a to ne priklada otrokom v očeh pametnih ljudi sramote.

Iz raztrgane obleke pa gleda največkrat lenoba. Njena tovarišica je pa zanikarnost. Trikrat je pa grdo, če se združi z raztrganostjo še nesramežljivost.

Čujte, kaj nam je pripovedovala Premkova Micika.

Šla je z atom obiskat svoje sorodnike. Ti so bili prihoda zelo veseli, in Premogarjeva Lenka je od samega veselja napravila štruklje.

Domači so jih jedli s slastjo. Micika se pa štrukljev ni dotaknila. Videla je namreč eno: kako je Premogarjeva teta delala štruklje z zamazanimi, skoro črnimi rokami. In med tem delom se še brisala in praskala tu in tam.

In Premkova Micika ni bila doma iz gradu, ampak na kmetih.

Še par besedi, preden se letos ločimo. Veliko pripomore k prijaznosti in prikupljivosti vaših domov tudi vaše lepo vedenje. Zato ne smete pozabiti tistih naukov, ki ste jih dobivali v »Šoli lepega vedenja«
lansko leto in prej več let.

J. E. Bogomil:

Pozdrav.

Četrtek je bil, in Koželjeva Minka je imela čas. Zato so jo mati poslali v mesto, da nakupi tistih drobnarij, ki jih rabi gospodinja skoro slednji dan v kuhinji in na mizi: jesiha, olja, soli itd.

Prav to priložnost je pa porabila Minka, da je za kratek hip stopila z ulice v cerkev. Hotela je izročiti

kratek pozdrav Gospodu Zveličarju, kralju naših tabernakljev, in morebiti malo pozdraviti tudi Marijo, Jezusovo mater in svojo ljubo patrono, če bo našla njen oltar. Seveda zdaj, meseca junija, ne bo več

toliko cvetic pred njim kot v mesecu šmarnic; pa saj je Marija zmeraj ljubezniva, če so rožice okrog nje ali ne. Kadar pride Minka doma v cerkev, zmiraj gre zmolit »O Gospa moja!« pred Marijin oltar.

Vi se morda poredno posmehujete? Vsaj tisti, ki imate v veronauku zapisano »eno«, ker se vam dozdeva, da Minka ene reči prav ne ve. Te namreč, da moramo najbolj ljubiti Boga, potem šele Marijo in druge svetnike in svetnice.

No, no, pa ne bo tako hudo. Vi ste prestrogi, in kdo ve, če ne celo pridni Minki malo krivični. To pa tudi ni prav.

Minka prav dobro ve, kako moramo ljubiti Boga. Ve pa tudi — vi ste pa na to morebiti že pozabili — da je češčenje Jezusovo in Marijino neločljivo združeno med seboj. Kdor torej lepo počasti Jezusa, počasti tudi Marijo, in kdor lepo počasti Marijo, s tem nič ne razžali Jezusa. Čisto nič!

Pa še nekaj je, radi česar vam moramo Minko pohvaliti. To, kar dela Bogu in Mariji v čast, stori čisto prostovoljno. Doma je nič ne silijo, naj gre in obišče v cerkvi Jezusa in Marijo. Čisto sama od sebe gre in stori.

Vidite, to je, kar je posebno hvale vredno na Minki. Dobro premislite, če tudi vi tako delate? Le kar človek rad stori, plačilo za dobro, za hudo pa kaznen dobi.

